

Efter 22 års lägenhetsliv i skånska städer, med avbrott från två år i Chile, har jag nu hittat tillbaka till den nordskånska landsbyggden. Jag är gift, utan barn, har ett lönearbete som jag trivs med, men tycker också att Alternativ är en väldigt trevlig mötesplats. Meningen är att vi skall köpa en gård i norra skåne med framför allt skog, eftersom det är skogen som är mitt element. På gården vill vi ha några getter, jag tror killinkött är gott.

Idag stod Skåne stilla- igen. Det blåste för mycket. Men jag kunde cykla till bussen som gick som den skulle. Det är skönt att transportera sig på egna ben så långt det går. Det är också skönt att dricka varmt morgonte när ingen elektricitet finns, med vedspis i köket som slukar min torra, egenhändigt producerade ved. I busskuren berättade en förskollärare att de hade fått stänga förskolan och skicka hem barnen, för de kunde inte värma någon mat till dem. Vilket innebar att föräldrarna fick sätta sig i sina bilar, producera mer koldioxid och hämta ungarna på dagis klockan tio. Varför gav man inte ungarna fil, mackor eller annat som ej behöver värmas? Det klarar de ju en gång. De skulle ju kunna ha gått ut med dem till affären, bränna lite energi som nutidsmänniskan är överfull av och låta det hela bli ett äventyr för ungarna.